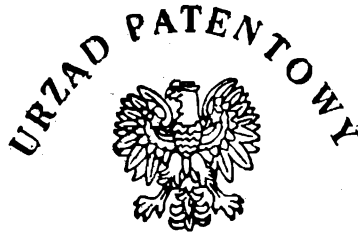

Opublikowano dnia 30 czerwca 1958 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41465

Kl. 42 h, 22/05

Józef Rogowski
Warszawa, Polska

Wincenty Kwieciński
Warszawa, Polska

Zbigniew Rotkiel
Warszawa, Polska

Kieszonkowy aparat stereoskopowy

Patent trwa od dnia 31 grudnia 1957 r.

Przedmiotem wynalazku jest aparat do oglądania powiększonych obrazów stereoskopowych, utrwalonych na znormalizowanych taśmach filmowych i to zarówno obrazów stałych, jak i w ruchu przy zastosowaniu napędu mechanicznego lub elektrycznego.

Aparat według wynalazku w odróżnieniu od dotychczas istniejących umożliwia w wygodny sposób wykorzystanie filmów o różnej długości i szerokości taśmy, dzięki zupełnie nowym rozwiązaniom urządzenia do przesuwania poszczególnych obrazów. Aparat ten usuwa również niedogodność każdorazowego zakładania pojedynczych klisz lub kółek o ograniczonej liczbie klatek filmowych.

Aparat według wynalazku posiada kształt zbliżony do lornetki teatralnej z rozbudowaną przednią częścią, w której znajdują się dwie zsynchronizowane i połączone taśmy filmowe o tej samej tematyce: wymiana obejrzanych już filmów nie przedstawia dzięki prostej konstrukcji komory i mechanizmu przesuwanego żadnych trudności i trwa zaledwie kilka sekund.

Aparat może być wykonany z bakelitu lub innego tworzywa sztucznego bądź też z metalu.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia aparat w rzucie pionowym, fig. 2 - aparat w przekroju, wykonanym przez soczewkę i mechanizm przesuwny, który jest dokładnie uwidoczniiony na fig. 3.

Aparat według wynalazku składa się z obudowy 1, pokrywy 4, dwóch soczewek 5, których rozstaw odpowiada średniemu rozstawowi oczu, podobnie jak rozstaw w lornetce i innych aparatach optycznych na dwoje oczu.

Mechanizm, służący do przesuwania dwóch zsynchronizowanych taśm filmowych, uwidoczniiony na fig. 3, składa się z dwóch pokrętek - 2, z dwóch par kółek zębatach 8, ze sprzęgiełka tarciowo-sprężynującego 10, przy czym całość mechanizmu jest osadzona na wspólnych ośkach, ułożonych w dwóch tulejkach 9, osadzonych w bocznych ściankach obudowy 1. Aparat zawiera dwie matówki 3, umieszczone w pokrywie 4 aparatu naprzeciwko soczewek oraz dwie komory, w których mieszczą się dwa identyczne filmy, wychodzące na zewnątrz dwoma szczelinami 6. (fig. 2).

Przesuwanie taśm filmowych 7 może odbywać się ręcznie, mechanicznie lub elektrycznie. Ręcznie przez pokręcanie karbowanych pokrętek 2, wystających na zewnątrz aparatu, które wprowadzają w ruch obrotowy dwa sprzężone kółka zębata 8, mechanicznie za pomocą sprężyny sprzężonej z zębatkami i elektrycznie za pomocą wmontowanego silniczka elektrycznego, wprowadzającego w ruch kółka zębata.

Zasada działania aparatu jest opisana poniżej. Otwierając pokrywę 4, w której znajdują się matówki, wkłada się sprzężone dwie taśmy do komór filmowych i poprzez dwie prowadnice 0 wyprowadza się film na zewnątrz przez dwie szczeliny 6. Po zamknięciu pokrywy aparat jest przygotowany do pracy i z tą chwilą można oglądać powiększony stereoskopowy obraz, znajdujący się w spoczynku lub w ruchu, o ile pracuje odpowiedni napęd przesuwu.

Obraz ogląda się przykładając okulary aparatu do oczu jak w lornetce. Regulacja okularów daje ostrość obrazu niezależnie od siły wzroku. Po obejrzeniu obrazu przesuwają się taśmę filmową przez uruchomienie mechanizmu przesuwanego. Aparat według wynalazku umożliwia zastosowanie filmów stereoskopowych i płaskich, kolorowych i białoczarnych, stwarzając dzięki swojej budowie i nierównomiernemu przyciemnianiu matówek, złudzenie przestrzenności nawet przy filmach płaskich.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e

Kieszonkowy aparat stereoskopowy do oglądania powiększonych obrazów w wizji przestrzennej, posiadający kształt zbliżony do lornetki z rozbudowaną przednią częścią, znamieny tym, że zawiera mechanizm przesuwny, który jest zaopatrzony w sprzęgiełko tarciowo-sprężynowe /10/, zapewniające dowolną regulację obu taśm filmowych względem siebie, i który przesuwając jednocześnie dwie równoległe i oddalone od siebie o rozstaw oczu taśmy filmowe daje przestrzenny i powiększony jeden obraz dzięki właściwemu ustawieniu soczewek i tubusów.

J ó z e f R o g o w s k i
W i n c e n t y K w i e c i ń s k i
Z b i g n i e w R o t k i e l

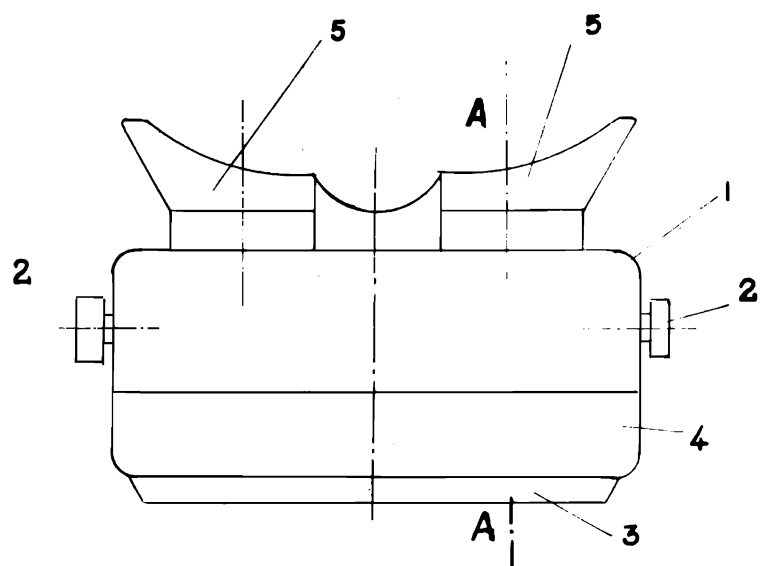

fig 1

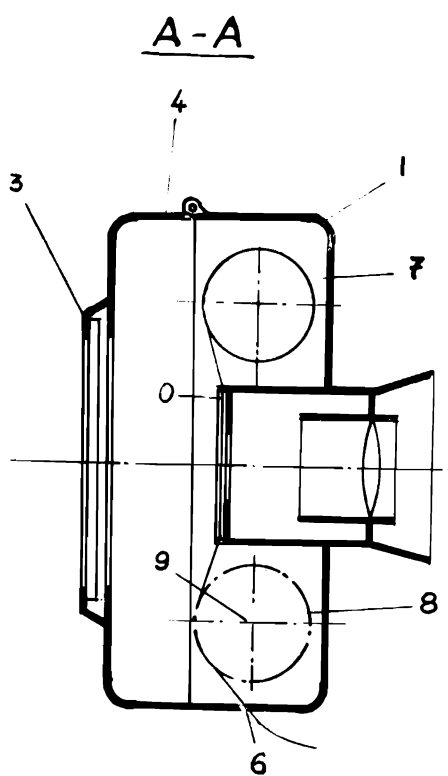

fig 2

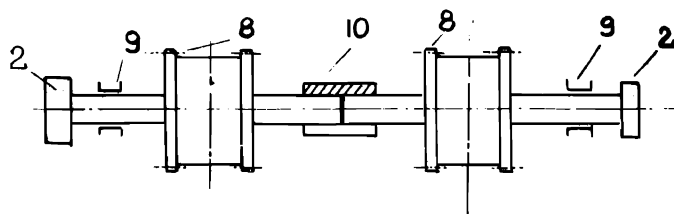

fig. 3